

CAPUT LIV

confortantia & alexipharmacā specificā
præscribit.

CONFORTANTIA, quæ non solum cor, sed & reliqua visceralia respiciunt, nunc attendenda. Hisce cum semper ad metum malignitatis respectus sit habendus, ALEXIPHARMACA jungenda, ut, si vel lateat, intacta non relinquatur, vel si immineat, præcaveatur.

CERVUS, qui ferè nil nisi medicina est, & *χαρέι*, *άλλ' ολωτῷ γυλάκῳ*, plenō borreō medicamenta, alexipharmacā & bezoardica humano generi ad febriles hos insultus extirpandos communicat. COR, HEPAR, TYPHI, PULMO liquida: CORNU & SANGUIS liquida & sicca, OS DE CORDE CERVI sicca præbet medicamenta.

Egregia non minoris momenti alexipharmacā suppeditat CORNU ALCIS.

VIPERA & SERPENS varia nobis suppeditant, dum vel pulverisantur, vel incinerantur, vel ex iisdem Θ elicitur. Novimus Archiatrum, cuius pulvis bezoardicus nil nisi merus serpentum & viperarum cinis, quod demiramur, cum incineratione Θia volatilia avolârint in auras & parùm vel nihil salis fixi remanserit. A quō ergo ipsi tanta virtus tribuenda?

Laudantur pulveres viperarum, alexipharmaci Zuvelferiani, ejusdemque bezoardicum animale, trochisci viperini, essentia viperina.

Excellunt pulvis bezoardicus Rolfinianus albus & ruber, descriptus in methodo medic. spec. comm. Pulvis contra febres malignas ejusdem, Sennertianus, Pannonicus ruber, Cæfareus rubens contra pestem, Saxonicus, qui ex octo constat radicibus. Vid. pharmaco. Zuvelferi.

Mita præstant magisterium ☽, chrysopurpura, perlarum, corallorum